

zdradzają, że znaczenie zorganizowanego śpiewu zbiorowego dla podniesienia ogólnej kultury narodu i ważności jego nawet pod względem wzmocnienia naszego prestiżu na gruncie międzynarodowym, są przez nie w pełnej mierze doceniane. Obojętność ta przejawia się przede wszystkim w dysproporcji przy rozdziale poparcia zarówno moralnego jak i materialnego pomiędzy potrzebujące go: organizacje, powołane do szerzenia i propagowania sportu i wychowania fizycznego i takie organizacje, których zadaniem i celem jest przyczynianie się do rozwoju wśród najszerzych warstw wartości duchowych, umysłowych, i kulturalno-artystycznych, słowem — łagodzenie istniejącej jaskrawej supremacji sportu nad duchem i intelektem. Stosunek procentowy poparcia, udzielanego ze strony społeczeństwa i Państwa organizacjom pod tym względem uprzywilejowanym i, że się tak wyrazimy — zaniedbywanym, określić można bez obawy przesady formułą 85% — 15%.

Na podstawie powyższych uwag i spostrzeżeń naszych nie należy wszakże sądzić, byśmy byli przeciwnikami rozwoju ciężkiej fizycznej wśród społeczeństwa. Zdajemy sobie całkowicie sprawę z wagi, doniosłości i znaczenia pracy nad najintensywniejszym tej ciężkiej rozrostem w interesie przygotowania ludności do obrony granic. Nam chodzi jedynie o rozbudzenie i upowszechnienie zainteresowania społeczeństwa dla spraw, związanych tak ściśle z życiem i rozwojem duchowym i kulturalnym Narodu i Państwa, a tak niesłusznie, niesprawiedliwie i obojętnie pomijanych dotychczas, choć niemniej ważnych od rozwoju kultury fizycznej. Wiele w tej materji mogłaby uczynić poważna prasa codzienna i periodyczna, gdyby zechciała bardziej realnie ustosunkować się do poruszanej tu sprawy i udzielać więcej miejsca na swych łamach dla celów popularyzacji idei śpiewu zbiorowego.

(d. c. n.)

ŚPIEW CHÓRALNY W RADJO

Sprawozdanie miesięczne,

Technika przekazywania brzmienia głosu ludzkiego i dźwięku instrumentów przez mikrofon nie jest jeszcze w pełni udoskonalona, mimo nieustannych w tym zakresie wysiłków plejady fachowców. Nie mogąc narazie usunąć tych czy innych braków technicznych, zaczęto stosować półśrodki, w miarę skuteczne, w miarę problematyczne, a więc daleko posuniętą selekcję utworów, a nawet częściowo wykonawców. Kryterjum przydatności mikrofonowej sprowadzono więc do terminów (dziś jakże już popularnych): radjofoniczny i nieradjofoniczny. Sądzić